

Дадоха се нарежданията отъ бригадата, отъ тая бригада, която има безумието да заставя мрътавцитѣ съ тржбни атаки да се борятъ срещу стихийтѣ! . . . И започва разпредѣлението на намиращитѣ се части на Каймак-Чаланъ за предстоящата атака.

Бригадниятъ командиръ, съ частитѣ отъ дѣсния и срѣденъ участъци, на протяжение отъ кота 1944, съ върха Каймак-Чаланъ, до върха, 2368, съ 2-а и 4-а дружини отъ 11-и полкъ; 1 дружина отъ 56-и полкъ, 4-и роти, отъ 2-а дружина на 46-и полкъ, две роти отъ осма пионерна дружина, 4-а и 7-ма батареи отъ 6-и артилерийски полкъ и първа батарея отъ 1-и планински полкъ, ще се насочи да отблъсне противника отъ източнитѣ и юго-източнитѣ склонове на Каймак-Чаланъ. Майоръ Стефанъ Куртевъ съ първа дружина отъ единадесети полкъ, две роти отъ 43-и полкъ и трета батарея отъ 3-и планински полкъ, ще заеме Острата и Тжпата чуки, източно и южно отъ кота 2398. Капитанъ Инзовъ, който пое командването на трета дружина отъ полка, ще заеме мѣсто задъ дѣсния флангъ на майоръ Куртевъ, като бригадна поддръжка. Останалитѣ три роти отъ 46-и полкъ съ едно планинско оржие ще охраняватъ лѣвия флангъ.

Заповѣдва се артилерията да стреля по даденитѣ лично указания отъ командиритѣ на батареитѣ. При настѣплението нѣма да се стреля, нито да се вика ура, а тихо-мълкомъ войницитѣ ще напустнатъ заеманитѣ окопи и ще се нахвърлятъ отъ вредъ върху настанилия се предъ насъ, въ нашитѣ позиции врагъ. Щомъ пехотнитѣ части заематъ обектитѣ си, ще пуснатъ по два червени ракети едновременно. Часътъ на атаката се определя четири часа сутринята на 26 септемврий.

Вразумили сж се въ щаба на бригадата. Атаката ще бжде безъ викъ, тржби и дунанми. А тѣ можеха да дадатъ заповѣдта отъ 19-и септември, за да бжде спестена уплахата на враговетѣ и да се подготвятъ за да ни посрещнатъ малко по-гостолюбиво.

Почна се приготвянето на позицията да посрещне часътъ на атаката съ по-пълна готовностъ, разбира се, колкото позволява зимната стихия, количеството на бомбитѣ, гранатитѣ и несломимия духъ, още продължаващъ